

MORT EN ACTE DE SERVEI

Ahir a les 5 de la tarda molts de nosaltres estàvem a l'enterrament d'en David. David era bomber voluntari de la Generalitat de Catalunya, bomber del parc de Castellar del Vallès. En David, juntament amb cinc companys més va sortir dissabte del parc de bombers per anar a un servei, un foc d'indústria però no van poder arribar. A les 20,25 hores va haver-hi un accident de trànsit entre el nostre camió de bombers i un d'escombreries. Els resultats d'aquest accident, com d'altres que es produeixen sovint, massa sovint, van ser tràgics: vuit persones ferides, quatre bombers voluntaris, dos auxiliars forestals i les dues persones que anaven al camió d'escombreries.

Tots els accidents ens sobresalten i ens produeixen tristó però aquest cas és una mica diferent, com a mínim ho és per tots aquells que treballem en el món de les emergències i la diferència és que en David i els seus companys anaven a prestar un servei. Molta gent diu o creu que els bombers són uns herois; jo crec que no són herois, són persones, persones fantàstiques que han decidit arriscar la seva vida per ajudar als altres. En David com els altres companys bombers ho fan perquè volen, sabent que corren aquest risc però tots intentem pensar que mai passarà res. La realitat és dura i a vegades succeeixen coses com aquesta. Del total dels vuit ferits inicialment, tres són lleus, tres estan greus, en David ha mort i l'Albert, també bomber voluntari està en una situació crítica.

Ahir a l'enterrament teníem poques paraules, només llàgrimes i altre cosa molt important, un sentiment d'amistat, de solidaritat entre tots i amb tots, la família, els bombers del parc de Castellar, els companys d'altres parcs i regions d'emergències, els bombers de Barcelona, els representants d'altres cossos de seguretat de Catalunya, els dels municipis i els del nostre departament, amb el Conseller al davant.

David, no t'oblidarem mai; eres massa jove per morir però hem d'acceptar la realitat. Ara només podem confiar en que tots els altres ferits es recuperin el més aviat possible. Albert, tots estem amb tu, tu no ho saps però tant la teva família com els teus amics i companys bombers confiem en que surtis d'aquest mal somni. Francesc, Cristobal, Demià i Aitor, ja sabem que la vostra recuperació va endavant i estem feliços per això; sobre tot, no perdeu les forces, tots estem amb vosaltres.

Se que pel Pepe i tota la resta de companys bombers de Castellar això és molt dur, duríssim, però tots plegats estarem també al vostre costat per ajudar-vos; no ho dubteu; passareu moments molt difícils però cal seguir endavant i en David així ho voldria.

Gràcies a tots i una abraçada molt forta

Olga Lanau
Directora General